روزنامه صبا
رسانه فرهنگ و هنر
www.sabanewspaper.ir
sabanewspaper_ir

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری صاد
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی
صفحه‌آرا: مهدی صالحی طاهری

تهران / میدان دربند / خیابان دربند / کوچه تویسرکانی / پلاک ۶۱
تلفن: ۲-۲۲۷۲۴۱۱۱
چاپ: شهر چاپ خراسان / توزیع: نشر گستر امروز

گفت‌وگو با محمود بصیری، بازیگر پیشکسوت سینما و تلویزیون

هر آدم نابلد و بی‌هنری وارد تلویزیون شده است

محمود بصیری را خیلی‌ها با طنازی‌هایش در سینما و تلویزیون به یاد می‌آورند؛ همان بازیگری که سال‌ها خنده را به خانه‌ها برد. حالا اما در گوشه‌ای از تهران، دور از استودیوها و دوربین‌ها، روزگار می‌گذراند؛ با همان شوخ‌طبعی و انرژی همیشگی.

می‌گوید «پیشنهاد کار کم نمی‌آید» اما قبول نمی‌کند؛ چون به قول خودش برای پول بازی نمی‌کند و هنر را با شرف گره خورده می‌داند.

او با خنده از تلویزیونی گفت که به گفته او فقط گریه پخش می‌کند، از دیزی‌فروشی سر کوچه که «خوراک روحی»اش شده و از خاطره همکاری با کارگردانان بزرگ از جمله علی حاتمی.

محمود بصیری با همان صمیمیت و طنازی همیشگی از فضای رسانه‌ای امروز ایران و فاصله‌اش با تلویزیون گفت؛ فاصله‌ای که به گفته خودش نه از سر بی‌میلی که از سر نبود نویسنده، کارگردان و مدیر کاربلد است.

بصیری درباره این روزهایش گفت که کار خاصی نمی‌کند و بیشتر می‌گردد. او تأکید کرد پیشنهاد کار کم نمی‌آید، اما از جاهایی که به آن‌ها اعتماد ندارد قبول نمی‌کند و توضیح می‌دهد: «من هیچ‌وقت برای پول بازی نکرده‌ام. شرف و معرفت چیزهایی نیستند که خریدنی یا تقسیم‌کردنی باشند؛ هرکسی باید در ذات خودش داشته باشد. کسی که مردمش و مملکتش را دوست داشته باشد، برایشان جان هم فدا می‌کند و من برای هنر این مملکت جانم را می‌دهم.»

این بازیگر قدیمی درباره فاصله‌اش با تلویزیون توضیح داد که هشت سال است از صداوسیما خواسته به خانه‌اش زنگ نزنند. او با انتقاد از مدیران تلویزیون گفت که جز گریه چیزی به مردم نمی‌دهند، در حالی که باید خوراک و غذای روحی مخاطبان باشند. بصیری تصریح کرد: «کار تلویزیون فقط گریه و زاری شده و این دردی از مردم دوا نمی‌کند.»

او یادآور شد که آقا و خانمی بیرون از او پرسیده‌اند چرا بازی نمی‌کند و او پاسخ داده است: «مگر کسی تلویزیون می‌بیند؟ تلویزیون دیگر عمق ندارد. زمانی مدرسه موش‌ها بود؛ بچه‌ها می‌دیدند، پدر و پدربزرگ‌ها هم می‌دیدند. الان تلویزیون بیننده ندارد.»

بصیری تأکید کرد که تلویزیون باید از زیرساخت درست شود و فکری برایش شود. او با گله از ورود افراد نابلد به تلویزیون گفت: «هر کسی از راه رسیده، آمده و کارگردان شده. برخی مجریان را نگاه می‌کنی، مریض می‌شوی و اصلاً نمی‌توانی نگاهشان کنی. اما وقتی آقای حسن پاکدل می‌آید و مجری می‌شود، این دیدن دارد؛ چرا؟ چون او می‌داند چه کند و کارش را بلد است.» او هشدار داد که این روزها هر آدم نابلد و بی‌هنری وارد تلویزیون شده و به همین دلیل عواقب خوبی نخواهد داشت، مگر اینکه افراد هنرمند پیگیرش شوند تا دوران قبل برگردد.

این بازیگر درباره کیفیت برنامه‌های تلویزیون اظهار کرد که تلویزیون امروز غذای روحی و فکری مردم نیست و وقتی برنامه‌ای فقط بیننده را به گریه می‌اندازد و راهی نشان نمی‌دهد، کاری از کار مردم باز نمی‌کند.

او افزود سریال طنز خیلی کم شده و برخی از خانواده‌ها از او می‌پرسند چرا بازی نمی‌کند و او هم می‌گوید تلویزیونی که بیننده ندارد، برای چه کسی بازی کند.

بصیری خاطرنشان کرد که مشکل از زیرساخت است و تا وقتی نویسنده، کارگردان و مدیر کاربلد سر کار نباشند، وضعیت همین است. او گفت از دور دیده است کسانی را که پشت دوربین ایستاده‌اند اما کارشان را بلد نیستند و مجری‌هایی را هم که می‌بیند، پنج ثانیه هم نمی‌تواند تماشا کند.

بصیری درباره بازگشتش به تلویزیون توصیه کرد که اگر کارگردان خوب و نویسنده خوب باشند و ایده‌ای به او بدهند، حتی یک خط هم به آن اضافه می‌کند و برایشان می‌نویسد.

او با یادآوری همکاری‌اش با شاپور قریب و علی حاتمی از سال ۵۲ گفت: «این آدم‌ها همه‌چیز را به آدم می‌دادند.» او خاطره‌ای از علی حاتمی تعریف کرد که برای تبلیغ کفش ملی، حسن رضیانی را صدا کرد و دو خط نوشت و وقتی پخش شد، نگاه همه را برانگیخت. بصیری تأکید کرد که تلویزیون امروز آن لذت را ندارد.

این بازیگر درباره اظهارنظر اخیر رئیس‌جمهور که گفته بود به فرهنگ و هنر سری زده، با طنز گفت: «وقتی هنر مرده، ما چه می‌کنیم؟ در حال فاتحه دادنیم فقط.» او سپس یادآور شد، به پزشکیان رأی داده است تا جلوی دزدی‌ها، مفت‌خوری‌ها و حق‌کشی‌ها را بگیرد.

بصیری درباره خاطرات تلویزیون گفت که کارهایی مثل «کتاب‌فروشی هدهد» ماندگار شدند و سازنده‌هایشان زحمت کشیدند و مردم هم دوستشان داشتند. او تأکید کرد همین بس که بعد از سال‌ها هنوز از او می‌پرسند.

این بازیگر درباره فیلمی که اخیراً از او در فضای مجازی منتشر شده و در آن در یک مغازه دیده می‌شود که در حال سیمی کردن کتاب است، توضیح داد که در آن مغازه جوان‌های خوبی کارهای کامپیوتری انجام می‌دهند و بر حسب آشنایی در آنجا حضور یافته بود و نه برای کار.

بصیری درباره دوچرخه‌سواری‌اش هم چنین اظهار کرد که هنوز دوچرخه دارد و سوار می‌شود. او تعریف کرد که اول اردیبهشت تولدش است و همان روز با دوچرخه به سمت جاده کرج رفته و معمولا با دوچرخه رفت‌وآمد می‌کند.

این بازیگر درباره زندگی روزمره‌اش گفت که تنها زندگی می‌کند و بچه‌های خواهرش گاهی می‌آیند، نگاهی می‌اندازند، غذایی درست می‌کنند و با هم می‌خورند و می‌روند.

او تأکید کرد آدم پُرمشغله‌ای نیست اما در نزدیکی منزلش به قهوه‌خانه‌ای می‌رود که خیلی دوستش دارد و این علاقه، به دلیل دیزی‌های خوشمزه و آدم‌های سالمی که دارد، شکل گرفته.

بصیری توصیه کرد که یک روز مهمان او باشیم و آنجا دیزی بخوریم و گفت: «این روزها آن دیزی خوراک روحی و غذایی من شده.»

او درباره وضعیت این روزهای سینمای ایران هم اظهار کرد، سینمای امروز هم چیزی برای عرضه ندارد. بصیری گفت، فیلم‌های مجید مجیدی را می‌بینند، اصلا هر فیلمی او بسازد، می‌نشیند و نگاه می‌کند و افزود فیلم باید جذابیت داشته باشد تا آدم را بکشاند.

او تأکید کرد که با زنده یاد علی حاتمی و شاپور قریب کار کرده و می‌داند کار خوب چه شکلی است و الان کار خوب کم است.

این بازیگر در پایان درباره مردم ایران گفت: «دلم برای مردم می‌سوزد. آرزو می‌کنم مردم را خوشحال ببینم. شاید من هم بتوانم سهمی داشته باشم در کاری که مردم دوست دارند؛ غذای روحی و فکری‌شان.»/**ایسنا**

